

הסיפור שבתורה אינו בא להראות על אותו הסיפור, אלא להראות דברים עליונים וסודות עליונים. (ח"ג קמט:)

ספורים. אי סליק בדעתך דמלכא עלאה קב"ה לא הוו ליה מלין קדישין למכתב ולמעבד מגייהו אורייתא אלא דאיהו כניש כל מלין דהדיוטין, כגון מלין דעשו, מלין דהגר וכל שאר ספורין דכתיבין ועביד מגייהו אורייתא, אי הכי אמאי אקרי תורת אמת.

אם עולה בדעתך שהקב"ה לא היה לו דברים קדושים לכתוב ולעשות מהם התורה אלא אסף כל דברי הדיוטות כגון עניני עשו והגר ושאר ספורים ועשה מהם התורה, אם כן למה נקראת תורת אמת. (ח"ג קמט:)

אוצר החכמה

ספורים. ווי לההוא בר נש דאמר דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא ומלין דהדיוט, דאי הכי אפילו בזמנא דא אנן יכלין למעבד אורייתא במלין דהדיוט ושבבחה יתיר מכלהו, אלא כל מלין דאורייתא מלין עלאין אינון ורזין עלאין.

אוי לו לאדם שאומר שהתורה באה לספר ספורי הדיוט, דאם כן גם אנחנו עכשיו יכולים לעשות תורה מדברי הדיוט משובת ביותר, אלא כל דברי התורה הם דברים עליונים וסודות עליונים. (ח"ג קנב.)

ספורים. מאן דאמר דההוא ספורה דאורייתא לאחזאה על ההוא ספור בלבד קאתי תיפת רוחיה, דאי הכי לאו איהי אורייתא עלאה. מי שאומר שהסיפור שבתורה לא בא אלא להראות על אותו הסיפור בלבד תיפת רוחו. (ח"ג קמט:)

ספורים. מלי אורייתא כו' מתלבשן בספורי עלמא כו' ובעינן לאסתכלא בלבושא. דברי התורה מתלבשים בסיפורי העולם וצריכים להסתכל גם בפשטותם, מלבד הסודות שבהם

(קיד) וע' עושר. וס' עסק, סותרים. ומ' קרבנות, עשיר. (קטו) וע' מ' ביי"ד, סייג.

כמה מקראות בתורה נראות כאילו לא צריכים להכתב, וראינו שכולם סודות עליונים.

(ח"ב ריו:)

סודות. לית לך מלה באורייתא או את זעירא באורייתא דלא רמיזא בחכמתא עלאה ותליין מניה תלי תלין רזין דחכמתא עלאה. אין לך מלה או אות קטנה בתורה שלא מרומז בו חכמה עליונה ותלויות בו תלי תלים סודות של חכמה. (ח"ג עט:)

סודות. רבי יוחנן בן זכאי הוה אמר תלת מאה הלכות פסוקות ברזא דחכמתא עלאה, בפסוק ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב, ולא גלי לון אלא לרבי אליעזר דהוה עמיה, בגין למנדע דכמה רזין עלאין אינון בכל עובדא ועובדא דאיהו באורייתא, ובכל מלה ומלה חכמתא איהי.

ריב"ז היה אומר ג' מאות הלכות בפסוק ושם וגו' להודיע כמה סודות עליונים יש בכל מעשה ומעשה שבתורה ובכל תיבה ותיבה יש חכמה. (ח"א קמה:)

סודות. רבי צדוק חלשא, הוה פריש על כל מלה ומלה דאורייתא רזין עלאין ויהיב בהו אורחא לבני עלמא לאתנהגא בהו.

ר' צדוק היה מפרש סודות עליונים על כל דבר ודבר שבתורה שידעו בני העולם להתנהג בהם, קיג.) (ח"א קמט.)

סחורה. אורייתא לא בעיא כו' סחורתא. תורה אינה צריכה סחורה, קיד.) (ח"ג ט.) סייג. עשו סייג לתורה בגין דתורכון חיים בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

עשו סייג לתורה בשביל שתנחלו חיים בעוה"ז ובעוה"ב, קטו.) (ז"ח רות צה.)

ספורים. אורייתא איהי כללא עלאה אע"ג דנפק מנה חד ספור בעלמא ודאי לא אתי לאחזאה על ההוא סיפור, אלא לאחזאה מלין עלאין ורזין עלאין.

קיג) וע' גלוי. חכמה. טעמים. לבוש. נגלה. נפלאות. סיפור. פירושים. פרדס. תיבה. ומ' עסק, סודות.

אוצר תורה, ס' תורה, סתום וגלוי – עצות. הזהר

שלא מרומז בה שם קדוש עליון. (ח"ב נה.)
עיר קמנה דא אורייתא. (ז"ח רות צה.)
על כל דבר ודבר יש תלי תלים סודות והלכות
ופירושים. (ז"ח בראשית יא.)

עני. אין עני אלא מן התורה והמצות.

(ח"ג רעג: ת"ז בהקדמה ה.)

ת' כ"ב סו: ת' ס"ט קיט.)

עניויות. לית חוסר ועניויות כחוסר דאורייתא
ופקודיא טבין.

אין חוסר ועניויות כחוסר תורה ומצות, קכא.)

(ת"ז בהקדמה ה.)

ענין הקטורת דאורייתא יתער מלבא. (ח"ג כח.)

עין. אין עין אלא תורה. (ח"ב ס: ח"ג קנג.)

עין חיים. אורייתא אקרי עין חיים וגו' ופקודין
דבה דמיין לאיבא.

התורה נקראת עין חיים והמצות דומים

לפירות, קכב.) (ח"ג רית. ח"א נג: סג: קצט.)

עצה. אורייתא כו' בכמה ארחין יהיב ליה עיטא

דלא יסטי מאורחוי לימינא או לשמאלא.

התורה בכמה דרכים נותנת עצה להאדם שלא

יסטה דרכו לימין או לשמאל, קכג.) (ח"ב פב.)

עצה. אורייתא תוליה לבר גש למיזל באורח

קשוט, תוליה ליה עיטא היך יתיב קמי מאריה

לבטלא ההיא גזירה.

התורה מלמדת לו לאדם לילך בדרך האמת,

ומלמדת לו עצה איך לשוב לפני בוראו לבטל

הגזירה. (ח"א י: יא.)

עצות. כמה טבין אינון אורחין ושבילין

דאורייתא, דהא בכל מלה ומלה אית כמה

עיטין כמה טבין לבני נשא, כמה מרגלאן

דקא מנהרן לכל סטר, ולית לך מלה

באורייתא דלית בה כמה בוצינין מנהרן

לכל סטר.

כמה טובים דרכי ושבילי התורה, כי בכל מלה

ומלה

קכ) וע' סחורה. וס' עסק, עושר. ומ' ר' יוסי בן
פזי.

קכא) וע' ס' עסק, עוני.

קכב) וע' ס' עסק, עץ.

קכג) וע' מ' עבודת ה', תורה.

שבהם, קטז.) (ח"ג קנה:)

סתום וגלוי. אורייתא דהיא שמא קדישא עלאה
סתים וגליא, וכל קרא דבאורייתא וכל
פרשתא דאורייתא סתים וגליא, קיז.)

אוצר החכמה

(ח"ג עא:)

סתום וגלוי. אורייתא כלא סתום וגליא ברזא
דשמיה.

התורה כולה סתום ומפורש. (ח"ג עג.)

סתום וגלוי. אורייתא כולה סתים וגליא כמה

דשמא קדישא סתים וגליא, בגין דאורייתא

כולה שמא קדישא.

התורה כולה סתום ומפורש, קיח.) (ח"ג צח:)

עבודת ה'. אי לאו אורייתא כו', לא הוו ידעין

בני נשא לקב"ה, ולא הוו מוקירין ליה,

דהא על ידא דאורייתא אוליה בר גש

פולחנא דמאריה, ואוקיר ליה לקב"ה.

אלולא התורה לא היו בני אדם יודעים איך

לעבוד את הקב"ה ולהוקיר לו, והתורה מלמדת

את האדם עבודת הקב"ה. (ח"ב רעו:)

עולם. קב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא,

בר נש אסתכל בה באורייתא ומקיים עלמא.

הקב"ה הסתכל בתורה וברא העולם, והאדם

מסתכל בתורה ומקיים העולם, קיט.) (ח"ב קסא:)

עושר. אורייתא לא בעי עותרא ולא מאני דכספא

ודהבא.

התורה אינה צריכה עושר ולא כלי כסף

וזהב, קכ.) (ח"ג קס:)

עז. אורייתא אתקריית עז. (ח"ב נח.)

עיון. כמה אית לון לאסתכל בפתגמי אורייתא,

כמה אית לון לעיינא בכל מלהא, דלית לך

מלה באורייתא דלא אתרמיזא בשמא קדישא

עלאה.

כמה יש לנו להסתכל בדברי התורה כמה יש

לנו לעיין בכל דבריה, כי אין לך תיבה בתורה

קטז) וע' גוף. ווי. לבוש. נשמה. סודות.

קיז) וע' סתום.

קיח) וע' גלוי. שם.

קיט) וע' בריאה. קיום. וס' עסק, עולם.